Un type de discours didactique: la classe de langue roumaine pour les étudiants étrangers. Particularités pragmatiques. Étude de cas

Luminița HOARȚĂ CĂRĂUȘU
lumicarausu@yahoo.com
Université "Al. I. Cuza" Iasi (Roumanie)

Abstract: This paper aims at identifying and examining the pragmatic peculiarities of the teaching discourse employed during a class in which the teaching-learning process focuses on studying the Romanian language as a foreign language. Among these peculiarities we mention: the specific functioning of the rules of word association, the conversational structure of question-answer sequences, communicative reward, correction occurrence and overlapping occurrence.
Key-words: teaching discourse, foreign language, word association, communication.

Cette recherche vise les particularités pragmatiques du discours didactique utilisé dans la classe de langue où le processus d'enseignement-apprentissage s'intéresse à l'étude de la langue roumaine en tant que langue étrangère (voir ANNEXE[1]).

Il est bien évident que le discours de la classe d'enseignement-apprentissage de la langue roumaine en tant que langue étrangère est fondé sur *le modèle conversationnel*.

À ce sens, dans la classe de langue roumaine pour les étudiants étrangers, l'échange de répliques entre le professeur et les étudiants fonctionne, tout comme dans l'interaction verbale spontanée, selon *les règles conversationnelles* de l'accès au mot et, parmi celles-ci, selon la règle d'attribution du mot conformément à laquelle *le locuteur courant* désigne

[1] La conversation a été transcrite selon les conventions de transcription utilisées dans le volume *Corpus de limbă română vorbită actuală nedialectală*, coordonnatrice Luminița Hoarță Cărăușu, Editura Universității "Al. I. Cuza", Iași, 2013, p.11.

BDD-A20788 © 2015 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:55:03 UTC)

le locuteur suivant. En ce qui concerne le type de discours didactique visé, le locuteur courant, le professeur, il indique le locuteur suivant, l'étudiant qui va intervenir et l'étudiant respecte exactement la volonté du professeur:

„**A**: *feras ↓ <Î> CITEŞTE ↑ ++ <Î> LECȚIA. +++ <Î> TITLUL*.
B: *o consultație ↑ +++ [medici ↑ +++*
A: cală]. +++ o consultație ↑ + medicală. +++ şi ↑ +++vă rog ↑ haideți să <F> CITIM ↑ ++ să-ncepem să citim această lecție ↑ ca să înțelegem ↑ +++ şi cuvintele. noi acum trebuie să ne obişnuim ↑ ++ să ne acomodăm ↑ cu ↑ +++ limbajul medical. +++ *cine vrea să-nceapă? abit. + te rog. hai*. +++
E: î: ↑ +++ *o consultație medicală. +++ dan era îngrijorat. ++ dormise puțin şi [acuza ↑ unele dureri*.
A: <Î> ŞI ACUZA ↑]".

En même temps, une particularité commune à la classe de roumain pour les étudiants étrangers avec l'interaction verbale spontanée est *la structure conversationnelle de type séquence question-réponse.* En d'autres termes, les échanges verbaux entre le locuteur et l'interlocuteur se déroulent en *paires adjacentes de type question-réponse*, puisque toute question englobe une dimension *cognitive* et une dimension *interactionnelle*:

„**A**: de ajuns. ++ ia să ne oprim puțin şi să DISCUTĂM. ++ să vedem dacă înțelegem ↑ ceva din aceste propoziții. +++ dan era îngrijorat. ++DE CE oare era îngrijorat Dan? ++ puteți să-mi dați un răspuns? +++ de ce era îngrijorat dan? +++
E: ă: ↑ +++ dan ă: ↑ + era îngrijorat ↑ ă: ↑ + pentru că ă: ↑ ++ acuza unele dureri în: ↑ regiunea inimii."

Une autre particularité commune à la classe de roumain pour les étudiants étrangers avec l'interaction verbale spontanée concerne le fait que les paires adjacentes de type question-réponse se situent *sous le signe de l'obligation*. Ainsi, «on peut considérer une dette sociale le fait qu'une question va recevoir une réponse» (n.t.)[2]. Dans la conversation spontanée et dans la classe de langue roumaine pour les étudiants étrangers il s'agit d'*une dette sociale* que toute question reçoive une réponse. Dans la conversation, l'obligation de l'interlocuteur de répondre à la question du locuteur est dictée par *le principe de la politesse lingustique*, et quant au type spécial de discours didactique soumis à l'analyse, comme d'ailleurs, dans chaque discours didactique, l'interlocuteur, dans notre cas l'étudiant,

[2] J. Meibauer, *Pragmatik. Eine Einführung*, Stauffenburg Verlag, Tübingen, 1999, p.134.

BDD-A20788 © 2015 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:55:03 UTC)

il est obligé, dans la situation donnée, de répondre à la question du locuteur, le professeur, grâce au *rôle* et au *statut* social detenus par celui-ci:

„**A**: în policlinică ↑ [xxx] facem o consultație. + *ce fel de consultație*? *cum se numeşte ea*? +++
C: *medicală*."

À ce sens, dans la classe soumise à l'analyse, nous identifions *une exception*, le cas où un étudiant essaye de refuser lire, donc rejeter la désignation de l'interlocuteur suivant faite par le professeur, revenant quand même sur sa décision et devenant locuteur aux recommandations du professeur:

„**A**: <F> NEOBIŞNUIT. bine. este neobişnuit ↑ + să simți ↑ +++ durere ↑ ++ când eşti foarte tânăr ++ în zona ↑ ++ în regiunea ↑ +++ inimii. inimii. +++ ei ↑ ++ haideți să vedem ce mai face ↑ + personajul nostru ↑ + dan? ++ *cine citeşte mai departe*?
B: *nu eu*.
A: (râde) *nu tu? de ce? + nu vrei să citeşti?* +++ (râde) feras este ↑ ++ <Î> VORBĂREȚUL clasei ↑ + aşa l-am numit ↑ ++ vorbărețul şi glumețul clasei. ++ haideți.
B: *da*.
A: *hai. ++ te rog*.
B: *agiu* ↑ + *agiungând* ↑
A: te rog mai <Î> TARE ↑ + te rog. + da? +++ <Î> ajungând ↓ +++
B: ajungând ↑
A: *da* ↑
B: ajungând ↑ +++
A: (râde) tocmai te-am lăudat.
B: ajungând la poli ↑ poli ↑
A: policlinică ↑
B: luăm ↑ [xxx] (tu□e□te) □i a□teptăm ↑ + să ne vină rândul.".

Dans la classe analysée (voir l'ANNEXE), *les questions du professeur* ont le rôle de clarifier le contenu des savoirs exprimés dans un paragraphe quelconque du texte de la leçon expliquée. Ces *questions* ont les caractéristiques suivantes:

a) Pour clarifier la signification dénotative des termes englobés dans le discours, le locuteur, le professeur, il adresse une question visant un terme potentiellement inconnu aux étudiants étrangers. Dans ce cas, la question vise une réponse qui va inclure le remplacement du terme inconnu avec le *synonyme* approprié:
„**B**: inimii.

BDD-A20788 © 2015 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:55:03 UTC)

A: inimii. +++ în regiunea inimii. *ce înseamnă în regiunea inimii?*
E: *partea*.";
„**A**: despre**.** + nume ↑ +++nume ↑ vârstă ↑ + *ce-nseamnă vârstă*? ++ *ce-nseamnă vârstă?* eu pun ↑ +
B: *ani*.";
„**A**: ani. câți ani ai ↑ + ce vârstă ai ↑ sau câți ani ai. [xxx] de vârstă şi? ++ despre ↑ ++ nume ↑ +++ vârstă ↑ ++ domiciliu. de ce? +++ (râde) aşa vrea ea să-ntrebe? +++ mm? +++ *ce-nseamnă domiciliu?* +++
C: *adresă*.
A: adresă. + locul unde ↑ + stai. unde ↑ + locu ↑ + ieşti. +++locul unde ↑ +++ da? +++ aşa. adresa. ++ adresa. +++ deci pune întrebări despre ↑ ++ nume ↑ ++ vârstă şi domiciliu.".

b) Pour décrypter l'information référentielle des termes, le locuteur, le professeur, il adresse une question visant un terme virtuellement inconnu aux étudiants. Dans ce cas, la question implique une réponse qui va englober le remplacement du terme inconnu avec l'*antonyme* approprié:

„**A**: nu este normal. este ↑ + *cum putem spune? dacă nu este normal* ↑ nu este obişnuit ↑ este ↑ ++
E: *neobişnuit*."

c) Pour expliquer un terme potentiellement inconnu aux étudiants étrangers qui apprennent le roumain, le locuteur, dans la situation donnée le professeur, il adresse une question concernant le mot virtuellement inconnu aux étudiants. Dans cette situation, la question vise une réponse qui va inclure le remplacement du terme inconnu par *le terme correspondant en anglais*, langue supposée être connue par tous les actants discursifs:

„**A**: medicală. bine ana ↑ +++ hai ↑ <Î> curaj ↑ ++ <Î> curaj ↑ ++ o consultație medicală ↑ +++ şi ↑ + plecăm acasă. +++ *deci* ↓ tratamentul este ↑ ++ <Î> AMBULA ↑ + TORIU. da? +++ faci analize ↑ + tratamentul este ambulatoriu. + este la domiciliu. + nu cu internare în ↑ + spital. +++ şi ↑ vedeți? există ordine şi disciplină peste tot. ++ vom lua un nu-măr de ordine ↑ şi ce facem? ++ normal ↑ ++ aşteptăm ↑ să vină rândul unde? ++ la consultație. +++ *după câteva minute ↑ o asistentă? +++ mm? +++ ana? +++ în engleză cum spui?*
B: *cabinet*.

BDD-A20788 © 2015 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:55:03 UTC)

A: în cabinet. vedeți că în policlinică ↑ sunt <Î> CABINETE. + nu <Î> SĂLI. ++ de curs. da? +++ cabinet. ++ cabinet medical. bine ↑ +++ *aşa* ↑ ++ ce-ntrebări pune asistenta? +++ despre ↑ + ce?".

d) Dans le texte de la classe analysée, nous avons identifié des situations discursives dans lesquelles la réponse correcte de l'étudiant à la question du professeur est suivie par *une récompense communicative* de la part du professeur, concrétisée, le plus souvent, dans l'adverbe-marque de l'accord *bine*[3] (parfois, nous signalons l'occurrence du superlatif absolu de l'adverbe en cause : *foarte bine*):

„**A**: inimii. +++ în regiunea inimii. *ce înseamnă în regiunea inimii?*
E: *partea*.
A: <Î> PARTEA. ++ <Î> LOCUL. +++ <Î> ZONA. *foarti bini*. în zona ↑ ++ <F> INIMII. ++ zona inimii. +++ <Î> este un lucru <Î> OBIŞNUIT? +++ să: ↑ +++ simți ↑ +++ durere ↓ ă: ↑ ++ în regiunea ↑ + inimii? la vârsta: ↑ aceasta ↑ +++ este obişnuit? este normal?";
„A: nu este normal. este ↑ + *cum putem spune?* dacă nu este normal ↑ nu este obişnuit ↑ este ↑ ++
E: *neobişnuit*.
A: <F> NEOBIŞNUIT. *bine*. este neobişnuit ↑ + să simți ↑ +++ durere ↑ ++ când eşti foarte tânăr ++ în zona ↑ ++ în regiunea ↑ +++ inimii. inimii. +++ ei ↑ ++ haideți să vedem ce mai face ↑ + personajul nostru ↑ + dan? ++ cine citeşte mai departe?";
„A: ei ↑ da cum? ++ ca să-nțelegem mai bine gerunziul ↑ să-ncercăm să ↑ +++ înlocuim ↑ ++ gerunziul ↑ cu altceva. ia să-ncercăm. + ajungând la policlinică. +++*putem spune altfel?* +++
B: facem o ↑ + *a ajuns*.
A: <Î> CÂND ↑ ++ *foarte bine*. ++ când +++ a ajuns ↑ (scrie la tablă) +++ la policlinică ↑ *bine*. când a ajuns la policlinică↑".

Une autre caractéristique commune de la classe de roumain pour les étudiants étrangers avec l'interaction verbale spontanée concerne l'occurrence de *la correction* dans le discours oral, déroulé selon le dialogue, de même que dans le type de discours didactique soumis à l'analyse. Dans l'analyse de la conversation, on fait la distinction entre *les corrections du*

[3] En ce qui concerne les marques pragmatiques qui peuvent intervenir dans la classe de roumain pour les étudiants étrangers, voir Luminița Hoarță Cărăușu, *Semnale locutive şi de receptare ce intervin în procesul de predare-învățare a limbii române ca limbă străină*, in Ludmila Branişte (coordonnatrice), *Româna ca limbă străină – între metodă şi impact cultural*, Casa Editorială Demiurg, Iaşi, 2008, pp. 39-48.

BDD-A20788 © 2015 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:55:03 UTC)

locuteur, d'une part („*Selbstreparaturen*") (à ce que le locuteur vient d'affirmer) et, d'autre part, *les corrections du récepteur* („*Fremdreparaturen*") (à ce que le récepteur vient d'entendre)[4]. Dans l'échange verbal communicatif de la conversation spontanée, la correction du locuteur par son interlocuteur est perçue comme une impolitesse, représentant une menace à la face de celui corrigé. Mais dans le discours didactique, dans la classe de langue roumaine pour les étudiants étrangers, la correction est un acte habituel, naturel, sans être perçu comme une menace à la face négative de l'autre, comme une impolitesse, surtout si le locuteur qui la réalise est le professeur, ayant un certain rôle et un certain statut social, tout à fait différent du rôle et du statut social de l'étudiant:

„**A**: hai. ++ te rog.
B: *agiu* ↑ + *agiungând* ↑
A: te rog mai <Î> TARE ↑ + te rog. + da? +++ <Î> *ajungând* ↓ +++
B: ajungând ↑
A: *da* ↑
B: ajungând ↑ +++
A: (râde) tocmai te-am lăudat.
B: ajungând la poli ↑ poli ↑
A: policlinică ↑";
„B: să ne ↑ ++ vină ↑ ++ rândul ↑ ++ la [consul ↑ + tația ↑
A: la consultație.]
B: după câteva ↑ ++ după câteva ↑ + [*mu* ↑ +
A: <Î> *MINUTE* ↓";
„B: [xxx] midicul. midicul îi cere să se ↑ + dez ↑ +++
A: dezbrace ↑
B: dezbrace ↑ ++ îi ia ↑ + pulsul ↑
A: pulsul ↑ şi ↑
B: *tinsi* ↑
A: *tensiunea*. bun. ++ ne oprim puțin aici ↓ ca să vedem dacă înțelegem ceva. +++ îm? ce spuneți? ați înțeles ceva pân-aici? +++ <Î> AJUNGÂND LA policlinică. + vedem că avem acolo ↑ ++ verbul +++ verbul <Î> A AJUNGE. +++ voi ați învățat +++ modul gerunziu. ați învățat. așa ↓ ++ repede repede ↓ +++ înainte de examen ↑ + nu prea am avut noi timp să ↑ +++ facem mai multe exerciții ↓ să-nțelegem mai bine acest mod."

Une autre ressemblance structurale de la conversation spontanée dans le discours de la classe de roumain pour les étudiants étrangers con-

[4] À ce sens, voir Meibauer, *op. cit*., p.141.

BDD-A20788 © 2015 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:55:03 UTC)

cerne l'occurrence, dans les deux types de discours, du phénomène communicationnel appelé *superposition*. Les superpositions des interventions communicationnelles peuvent être définies comme „le parler simultané de deux (ou de plusieurs) participants à la conversation"[5]. Les superpositions des interventions communicationnelles apparaissent dans les interactions verbales spontanées et à l'intérieur du discours de type classe de roumain pour les étudiants étrangers, comme „un résultat de la compétition pour le rôle d'émetteur"[6], comme dans la transcription de la classe en annexe:

„**B**: ajungând la poli ↑ poli ↑
A: policlinică ↑
B: luăm ↑ [xxx] (tușește) și așteptăm ↑ + să ne vină rândul.
A: <Î> RÂNDUL ↑ +++ LA ↑
B: să ne ↑ ++ vină ↑ ++ rândul ↑ ++ la [*consul* ↑ + *tația* ↑
A: *la consultație*.]";
„**E**: î: ↑ +++ o consultație medicală. +++ dan era îngrijorat. ++ dormise puțin și [*acuza* ↑ *unele dureri*.
A: <Î> *ȘI ACUZA* ↑]
E: acuza unele dureri. +++ [*în regiu* ↑ +*nea*
A: *în regiunea* ↑] +++
E: în regiunea ↑ +++ inimii. [xxx] bolile cardiovasculare. ++ sînt puțin ↑ ++ [*obișnu* ↑
A: *obișnuite* ↑]
E: obișnuite ↑ și propun ↑ + să mergem ↑ + fără întârziere ↑ la un medic + specialist."

Conclusions

Notre recherche identifie et analyse les particularités pragmatiques (*le fonctionnement spécifique aux règles d'allocation du mot, la structure conversationnelle de type séquences question-réponse, la récompense communicative, l'occurrence de la recherche, l'occurrence des superpositions*) du discours didactique utilisé dans la classe où le processus d'enseignement-apprentissage vise *l'étude de la langue roumaine en tant que langue étrangère*.

Bibliographie

Hoarță Cărăușu, Luminița (coordonator), *Corpus de limbă română vorbită actuală nedialectală*, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza", Iași, 2013.

[5] Liliana Ionescu Ruxăndoiu, *Conversația. Structuri și strategii*, Editura All Educational, București, 1999, p. 46.
[6] *Ibidem*.

BDD-A20788 © 2015 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:55:03 UTC)

Hoarță Cărăușu, Luminița, *Semnale locutive şi de receptare ce intervin în procesul de predare-învățare a limbii române ca limbă străină*, în Ludmila Branişte (coordonator), *Româna ca limbă străină – între metodă şi impact cultural*, Casa Editorială Demiurg, Iaşi, 2008, p. 39-48.

Ionescu Ruxăndoiu, Liliana, *Conversația. Structuri şi strategii,* Editura All Educational, Bucureşti, 1999.

Meibauer, J., *Pragmatik. Eine Einführung*, Stauffenburg Verlag, Tübingen, 1999.

Annexe

Dans la salle de classe
La situation de communication
Date de l'enregistrement: le 20 mars 2008
Auteure de l'enregistrement: Luminița Hoarță Cărăușu
Durée totale de l'enregistrement: 50 minutes
Le lieu de l'enregistrement: la salle de classe
Les participants:
A: f., 41 ans, professeure, née dans le département de Vaslui
B: m., 21 ans, étudiant, né en Israel
C: f., 17 ans, étudiante, née en Nigeria
D: f., 31 ans, étudiante, née en Turcia
E: m., 20 ans, étudiant, né en Maroc
Auteure de la transcription: Luminița Hoarță Cărăușu
Durée totale des fragments transcrits: 20 minutes
Observation: tous les participants à la conversation savaient qu'ils étaient enregistrés.
Observation orthographique: Pour *sînt* - *sînt*, *sunt* - *sunt*.

A: reluăm: ă: ↑ feras ↓ treci în bancă. +++ o să reluăm lecția ↑ + sîntem la prima lecție: ↑ + de limbaj medical ↑ +++ <Î> feras ↑ te rog să-mi spui cum se numeşte ↓ + care este <F> TITLUL primei lecții?
B: asta?
A: *da*. asta. +++ hai ↑ citeşte.
B**: DA?**
A: feras ↓ <Î> CITEȘTE ↑ ++ <Î> LECȚIA. +++ <Î> TITLUL.
B: o consultație ↑ +++ [medici ↑ +++
A: cală]. +++ o consultație ↑ + medicală. +++ şi ↑ +++vă rog ↑
haideți să <F> CITIM ↑ ++ să-ncepem să citim această lecție ↑ ca să înțelegem ↑ +++ şi cuvintele. noi acum trebuie să ne obişnuim ↑ ++ să ne acomodăm ↑ cu ↑ +++ limbajul medical.
+++ cine vrea să-nceapă? abit. + te rog. hai. +++
E: î: ↑ +++ o consultație medicală. +++ dan era îngrijorat. ++ dormise puțin şi [acuza ↑ unele dureri.
A: <Î> ŞI ACUZA ↑]
E: acuza unele dureri. +++ [în regiu ↑ +nea
A: în regiunea ↑] +++
E: în regiunea ↑ +++ inimii. [xxx] bolile cardiovasculare. ++ sînt puțin ↑ ++ [obişnu ↑
A: obişnuite ↑]

BDD-A20788 © 2015 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:55:03 UTC)

E: obișnuite ↑ și propun ↑ + să mergem ↑ + fără întârziere ↑ la un medic + specialist.

A: de ajuns. ++ ia să ne oprim puțin și să DISCUTĂM. ++ să vedem dacă înțelegem ↑ ceva din aceste propoziții. +++ dan era îngrijorat. ++DE CE oare era îngrijorat Dan? ++ puteți să-mi dați un răspuns? +++ de ce era îngrijorat dan? +++

E: ă: ↑ +++ dan ă: ↑ + era îngrijorat ↑ ă: ↑ + pentru că ă: ↑ ++ acuza unele dureri în: ↑ regiunea inimii.

A: în regiunea inimii. ++ acuza. ++ mai înlocuim acest cuvânt cu un alt ↑ ++ termen? ++ acuza dureri. ++ unele dureri. ++ haideți să vedem ↑ + să găsim alte cuvinte. ++ acuza ↑ dureri în regiunea inimii. <F>SIMȚEA. ++ <F> MANI ↑ + FESTA ↑ + unele ↓ <Î> DURERI ↑ ++ unde? +++ în ↑ +++ <Î> REGIUNEA ↑ +++

B: inimii.

A: inimii. +++ în regiunea inimii. ce înseamnă în regiunea inimii?

E: partea.

A: <Î> PARTEA. ++ <Î> LOCUL. +++ <Î> ZONA. foarti bini. în zona ↑ ++ <F> INIMII. ++ zona inimii. +++ <Î> este un lucru <Î> OBIȘNUIT? +++ să: ↑ +++ simți ↑ +++ durere ↓ ă: ↑ ++ în regiunea ↑ + inimii? la vârsta: ↑ aceasta ↑ +++ este obișnuit? este normal?

B: *nu*.

A: nu este normal. este ↑ + cum putem spune? dacă nu este normal ↑ nu este obișnuit ↑ este ↑ ++

E: neobișnuit.

A: <F> NEOBIȘNUIT. bine. este neobișnuit ↑ + să simți ↑ +++ durere ↑ ++ când eşti foarte tânăr ++ în zona ↑ ++ în regiunea ↑ +++ inimii. inimii. +++ ei ↑ ++ haideți să vedem ce mai face ↑ + personajul nostru ↑ + dan? ++ cine citeşte mai departe?

B: nu eu.

A: (râde) nu tu? de ce? + nu vrei să citești? +++ (râde) feras este ↑ ++ <Î> VORBĂREȚUL clasei ↑ + așa l-am numit ↑ ++ vorbărețul și glumețul clasei. ++ haideți.

B: *da*.

A: hai. ++ te rog.

B: agiu ↑ + agiungând ↑

A: te rog mai <Î> TARE ↑ + te rog. + da? +++ <Î> ajungând ↓ +++

B: ajungând ↑

A: *da* ↑

B: ajungând ↑ +++

A: (râde) tocmai te-am lăudat.

B: ajungând la poli ↑ poli ↑

A: policlinică ↑

B: luăm ↑ [xxx] (tușește) și așteptăm ↑ + să ne vină rândul.

A: <Î> RÂNDUL ↑ +++ LA ↑

B: să ne ↑ ++ vină ↑ ++ rândul ↑ ++ la [consul ↑ + tația ↑

A: la consultație.]

B: după câteva ↑ ++ după câteva ↑ + [mu ↑ +

A: <Î> MINUTE ↓

B: minuti ↑ + după câtiva minuti ↑ + o asi ↑ + o ↑

A: <Î> ASISTENTĂ ↑ (tușește) +++

B: ne invită ↑ ++ în cabinet.

A: în cabinet.

B: dan răspunde. +++ mai ↑ + mai întâi ↑ ++ la între ↑ la întrebării

BDD-A20788 © 2015 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:55:03 UTC)

A: întrebările acestea ↑
B: dispre numi. vâr ↑
A: vârstă ↑
B: vârstă şi ↑ domi ↑
A: <Î> DOMICILIU. <Î> DOMICILIU.
B: [xxx] midicul. midicul îi cere să se ↑ + dez ↑ +++
A: dezbrace ↑
B: dezbrace ↑ ++ îi ia ↑ + pulsul ↑
A: pulsul ↑ şi ↑
B: tinsi ↑
A: tensiunea. bun. ++ ne oprim puțin aici ↓ ca să vedem dacă înțelegem ceva. +++ îm? ce spuneți? ați înțeles ceva pân-aici? +++ <Î> AJUNGÂND LA policlinică. + vedem că avem acolo ↑ ++ verbul +++ verbul <Î> A AJUNGE. +++ voi ați învățat +++ modul gerunziu. ați învățat. *aşa* ↓ ++ repede repede ↓ +++ înainte de examen ↑ + nu prea am avut noi timp să ↑ +++ facem mai multe exerciții ↓ să-nțelegem mai bine acest mod.
B: ajungând↑
A: ei ↑ da cum? ++ ca să-nțelegem mai bine gerunziul ↑ să-ncercăm să ↑ +++ înlocuim ↑ ++ gerunziul ↑ cu altceva. ia să-ncercăm. + ajungând la policlinică. +++ putem spune altfel? +++
B: facem o ↑ + a ajuns.
A: <Î> CÂND ↑ ++ *foarte bine*. ++ când +++ a ajuns ↑ (scrie la tablă) +++ la policlinică ↑ *bine*. când a ajuns la policlinică↑
E: nu pot să ↑
A: abit. ++ aşa. deci am numit tot. ++ spital ↑ ++ *da?* + policlinică ↑ ++ şi cabinet. +++ avem trei termeni. spital ↑ + policlinică ↓ şi + şi cabinet. ++ e vreo diferență între ↓ ++ spital şi policlinică?
B: da. în spital ↑ ++ poate să: ↑ rămânem ↑ câteva zile sau ↑
A: deci bolnavul ↓ + pacientul ↓ + rămâne cum? <Î> INTERNAT ↑ în spital ↑ *da?* ++ dar în policlinică ↑
B: ce? ă: ↑
A: în policlinică ↑ [xxx] facem o consultație. + ce fel de consultație? cum se numeşte ea? +++
C: medicală
„**B**: facem o ↑ + a ajuns.
A: <Î> când ↑ ++ foarte bine. ++ când +++ a ajuns ↑ (scrie la tablă) +++ la policlinică ↑
B: luăm ↑ luăm ↑
A: a ↑ + *sau* când au ajuns la ↑ + *sau* când <Î> AJUNG ↑ aici. ++ la prezent. + când ajung la policlinică ↑ când ajungem la policlinică ↑ + ce facem? +++
B: luăm ↑ ă: ↑
A: de ce? [xxx] tu ai zis bine. dar vedem mai departe ↑ [xxx] deci ↓ ++ când ↑ +++ AJUNGEM ↑ +++ da? punem la timpul prezent. <Î> LA POLICLINICĂ ↑ + ce facem? + <Î> LUĂM ↑ un număr de ordine. +++ ce-nseamnă policlinică? +++
B: cabinet. ++ nu cabinet.
A: în policlinică ↑ [xxx] facem o consultație. + ce fel de consultație? cum se numeşte ea? +++
C: medicală.
A: medicală. bine ana ↑ +++ hai ↑ <Î> curaj ↑ ++ <Î> curaj ↑ ++ o consultație medicală ↑ +++ şi ↑ + plecăm acasă. +++ *deci* ↓ tratamentul este ↑ ++ <Î> AMBULA ↑

BDD-A20788 © 2015 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:55:03 UTC)

+ TORIU. da? +++ faci analize ↑ + tratamentul este ambulatoriu. + este la domiciliu. + nu cu internare în ↑ + spital. +++ şi ↑ vedeți? există ordine şi disciplină peste tot. ++ vom lua un număr de ordine ↑ şi ce facem? ++ normal ↑ ++ aşteptăm ↑ să vină rândul unde? ++ la consultație. +++ după câteva minute ↑ o asistentă? +++ mm? +++ ana? +++ în engleză cum spui?

B: cabinet.

A: în cabinet. vedeți că în policlinică ↑ sunt <Î> CABINETE. + nu <Î> SĂLI. ++ de curs. da? +++ cabinet. ++ cabinet medical. bine ↑ +++ *aşa* ↑ ++ ce-ntrebări pune asistenta? +++ despre ↑ + ce?

B: dispre ↑

A: despre ↑

B: despre ă: ↑

A: despre**.** + nume ↑ +++nume ↑ vârstă ↑ + ce-nseamnă vârstă? ++ ce-nseamnă vârstă? eu pun ↑ +

B: ani.

A: de ce credeți că pune aceste întrebări? ++ ați fost într-un cabinet medical ↓ + *nu?* +++ pentru că ↑ ++ asistenta ce trebuie să ↑ + <Î> COMPLETEZE ↑ + acolo? o ↑ + fişă. se numeşte fişă ↑ ++ <Î> ME ↑ +++

D: fişă de consultație?

A: bun. ++ (râde) ai zis bine tu. ++ sau ↑ + se mai numeşte ↑ + o să vedem ↑ + fişă <Î> MEDI ↑ ++ CALĂ. ++ <Î> FIŞĂ MEDICALĂ. +++ ea trebuie să ↑ +++ trebuie să completeze ↑ + această fişă medicală. în care ↑ în primul rând ↓ + apare scris ↑ +++ numele ↑ +++ vârsta ↑ +++ domiciliul.

A: ani. câți ani ai ↑ + ce vârstă ai ↑ sau câți ani ai. [xxx] de vârstă şi? ++ despre ↑ ++ nume ↑ +++ vârstă ↑ ++ domiciliu. de ce? +++ (râde) aşa vrea ea să-ntrebe? +++ mm? +++ ce-nseamnă domiciliu? +++

C: adresă.

A: adresă. + locul unde ↑ + stai. unde ↑ + locu ↑ + ieşti. +++locul unde ↑ +++ da? +++ *aşa*. adresa. ++ adresa. +++ deci pune întrebări despre ↑ ++ nume ↑ ++ vârstă şi domiciliu.

BDD-A20788 © 2015 Editura Universităţii din Suceava
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:55:03 UTC)